

תת"ע 6314/06/18 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אבו רזק עבדאללה אבו רזק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6314-06-18 מדינת ישראל נ' עבדאללה אבו רזק

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עבדאללה אבו רזק, עבדאללה אבו רזק

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
 2. על פי האמור בדוח שמספרו 30210316839 יוחסה למבקש עבירה של נהיגה בשכרות, עבירה בניגוד לסעיף 62(3) ביחד עם סעיף 39 לפקודת התעבורה. עבירה מיום 24.02.2018.
 3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדין ביום 21.06.2018. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר ואף חתם עליו. כתב האישום מסוג הזמנה לדין מסירה ביד סרוק בתיק בית המשפט.
 4. ב"כ המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין בהעדר, לעיכוב ביצוע גזר הדין ולמתן צו למשיבה להמציא לו את חומר הראיות.
לטענת ב"כ המבקש משהוגש כתב האישום אישום קמה למבקש זכות העיון בחומר הראיות.
עוד טען ב"כ המבקש כי לאחר שיומצא לו חומר הראיות יגיש בקשתו לביטול פסק הדין.
 5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה מדובר בהזמנה לדין משנת 2018 אשר נמסרה ידנית למבקש במעמד כתיבת הדוח. לטענת המשיבה המבקש במועד לא התייצב לדין שידע עליו.
- עוד טענה המשיבה כי חלפו 4 שנים ממועד גזר הדין והמבקש לא עשה כל פעולה שהיא. לדבריה, מדובר בשיהוי העולה כדי חוסר תום לב.

עוד טענה המשיבה, כי אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק ביטול פסק הדין.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא יינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה."

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי.

במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של ב"כ המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה על כל רכיביה.

באשר לאי התייצבות המבקש לדיון בו נגזר דינו בהעדר, הרי שכאמור המבקש קיבל כתב אישום מסוג הזמנה לדיון מסירה ביד במעמד ביצוע העבירה מהשוטר בשטח. בכתב האישום נקוב מועד הדיון אליו הוזמן המבקש וכאמור לעיל המבקש אף חתם על כתב האישום.

לפיכך, אין למבקש להלין אלא על עצמו.

ב"כ המבקש לא נתן כל הסבר בבקשה באשר לאי התייצבות המבקש לדיון אליו זומן, ובנסיבות האמורות לעיל בהן המבקש קיבל זימון למועד דיון לידי וחתם על כך, הרי שרק מטעם זה יש להביא לדחיית הבקשה.

זאת ועוד, סיבת אי ההתייצבות אינה קשורה לזכות העיון ועל כן, על המבקש היה לנמק מדוע לא התייצב לדיון אליו זומן כדיון.

המבקש גם לא נתן כל הסבר סביר ומניח את הדעת לשיהוי הרב בהגשת הבקשה בחלוף מעל 3 שנים ממועד מתן גזר הדין בהעדר. מדובר בשיהוי ניכר. גם מטעם זה, יש לדחות את הבקשה.

זאת ועוד, עיון בבקשה מלמד כי אין כל הסבר במה אי היענות לבקשה יגרום לעיוות דין וגם מטעם זה יש לדחות את הבקשה.

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

למעלה מהצורך ייאמר, ביחס לנטען בבקשה בדבר קיומה של זכות עיון בחומר הראיות הרי שסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי לא נועד לאפשר זכות עיון בתיקים פעילים. במקרה דנן, מדובר בתיק שניתן בו גזר דין וגזר הדין חלוט, על כן אין מדובר בתיק פעיל ולפיכך, זכות העיון אינה עומדת במקרה דנן למבקש.

מפנה בעניין זה לבש"פ 213/19 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 6.2.19, כב' השופט א. שטיין:

"באומרי "תיק פעיל", כוונתי לשני אלה: (1) תיק שטרם הוכרע בפסק דין ובמקרה של הרשעת הנאשם, גם בגזר דין; וכן (2) תיק שהוכרע בפסק דין ובמקרה של הרשעת הנאשם, גם בגזר דין שטרם הפך לחלוט ושעליו ניתן עדיין לערער. מטעמים מובנים, תיק שהפך לחלוט איננו בגדר "פעיל..."

10. באשר לעונש, המבקש נדון בגין עבירה של שכרות כאשר קיימת לגביה חובת פסילת המינימום בחוק של 24 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם את העונשים הבאים:

28 חודשי פסילה, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים ו-2,000 ₪.

בנסיבות האמורות בגזר הדין, אין בעונש שהוטל על הנאשם להחמיר עמו.

11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

כאמור לעיל, מדובר בתיק משנת 2018, המבקש לא נתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה ולא נתן כל הסבר לאי המעש מצדו. לפיכך, יש ליתן לעקרון סופיות הדין את הבכורה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

13. המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין שניתן בהיעדרו.

14. הבקשה נדחת.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"א, 21 יולי 2021, בהעדר הצדדים.